

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 106

Femte Sæssion.

68de Møde.

Tirsdagen den 14de Februar.

(Forts.)

Indenrigsministeren (forts.): Der var ogsaa i de daværende Forhold stor Anledning til at bestemme saadanne Bestigelser for denne Handel, at man ei udsattes for, at den gik bort fra Danmark. Danmarks Handel var jo næsten ødelagt ved den for ikke længe siden tilendebragt Krig, og der var i de første Aar efter Freden mange Vanskeligheder ved at gjenvinde Noget af den tabte Handel. Det var saaledes dobbelt betænkeligt at give Slip paa den isølandiske Handel, der beskæftigede en Mængde Skibe og mange Hænder. Der laa ogsaa Noget i selve Systemet, der gjorde, at man maatte sætte Afgifterne høit. Den samme Afgift, der maatte udsædes, naar Skibet førte grovere Varer derhen, den samme Afgift maatte ogsaa gjælde, naar det førte de finere og værdifulde Varer; og der var mere Formodning om, at Fremmede vilde tilføre dem saadanne Varer end saadanne Fornødenheder, som de trængte til. Der var ogsaa den Omstændighed, at Fremmede, naar de ikke svarede nogen synderlig Afgift, let kunde faae et betydeligt Forspring for den danske Handel, med Hensyn til disse Handelsgrene; thi i de Etater, hvor de isølandiske Producter kunne afsættes, er der en meget betydelig Toldforskiel, eftersom Varerne indføres i indenlandske eller i fremmede Skibe, og denne Toldforskiel kunde gjøre, at de kunde betale Varerne langt højere end de Danske, og Handelen vilde saaledes gaae ud af de Danstkes Hænder. Om man nu endogsaa vil finde, at der var en altfor stor Forsigtighed anvendt ved den Maade, hvorpaa Afgifterne paa den Tid

bleve bestemte, saa er det vist, at der var god Grund til Barsomhed. Der opstod senere Spørgsmaal om at nedsette disse Afgifter; men man er ikke kommen til andet Resultat, end at det daværende Rentekammer i 1821 fik Bemyndigelse til at tilstede Indførelse af Lømmen i fremmede Skibe mod en ringere Afgift, end der ved Forordningen af 1816 blev bestemt (hvilken allerede den Tid var lavere for Lømmeladninger end for andre Ladninger), eller ogsaa uden al Afgift; og det blev senere, uagtet der indløb Klager derover fra Handlende, stedse vedligeholdt og navnlig befæstet ved Placat af 23de December 1836. Der har altfaa virkelig lige siden den Regjeringsforandring, der foregik i 1784, været en meget kjendelig Retning til at sætte Handelen paa en for Isøland fordelagtig Fod, og der er ogsaa brugt særdeles meget Overlæg med Hensyn til de Forskrifter, der i saa Henseende valgtes. Der er ideligt afvæist Klager, der fra de Handlendes Side ere førte over, at de lide Afbræk deels ved Speculanthandel, der altid var bleven tilladt, og hvorved de faste Handlende fandt sig præjudicerede, deels ved den specielle Tilladelse, der i den senere Tid er bleven givet, navnlig til Norge, til med norske Skibe at tilføre Isøland Lømmeladninger uden al Afgift eller imod en lavere Afgift end den i Forordningen af 1816 bestemte, og derhos at udføre isølandiske Varer. Der er Tid efter anden skeet adskillige andre Forandringer i Isølands Handelsstilstand, blandt hvilke jeg her blot skal nævne, at deels Speculanthandelen blev noget udvidet ved Placat 23de December 1836, hvilken Placat blev givet, efterat den havde været forelagt samtlige Monarchiets Stænder, uden at der i saa Henseende i nogen Maade skete nogen Indvending mod det væsentlige